

hævelse m.v. i tilfælde, hvor faren for misbrug er særlig nærliggende, jfr. forslaget § 48 og bemærkningerne hertil.

I den almindelige henvisning til de for indkomstskatten til staten gældende regler, der findes i renteforsikringslovens § 7, stk. 7, er indeholdt en hjemmel til bevillingsmæssig lempelse af afgiften i medfør af statsskattelovens § 37. Efter fast praksis bevilges der imidlertid ikke lempelse af den pligtige afgift i noget tilfælde. I overensstemmelse hermed har man ikke i forslaget medtaget nogen undtagelses- eller dispensationsregel.

ad b) Kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed.

Efter renteforsikringslovens § 6 c, sammenholdt med § 7, stk. 1, skal der af kapitaludbetalinger i overensstemmelse med vilkårene for en kapitalpensionsordning, i hvilken arbejdstageren er indtrådt efter den 31. december 1957, svares en afgift på 25 pct. Afgiftspligten omfatter dog kun den del af udbetalingen, der hidrører fra arbejdsgiverens bidrag — som har været skattefrit for arbejdstageren under indbetalingsperioden — medens den del af udbetalingen, der hidrører fra arbejdstagerens eventuelle egne — *begrænset* fradragsberettigede — indbetalinger, er afgiftsfri.

Hvis der udbetales eller disponeres i strid med vilkårene for en kapitalpensionsordning, gælder afgiftsreglerne i renteforsikringslovens § 6 d, sammenholdt med § 7, stk. 1. For en kapitalforsikringsordning udgør afgiften også i dette tilfælde 25 pct. alene af arbejdsgiverandelen. Derimod skal der ved udbetaling eller disposition „i utide“ vedrørende en kapitalpensionsordning med *opsparing* i pengeinstitut m. v. som hovedregel svares en afgift på 35 pct. af hele indståendet, d. v. s. også af den del deraf, som hidrører fra arbejdstagerens eventuelle egne bidrag, dog ikke fra egne bidrag ud over 350 kr. årligt.

I forslaget er den gældende normale afgiftssats på 25 pct. bibeholdt for de tilfælde, hvor udbetaling af pensionskapitalen sker, efter at pensionsbegivenheden er indtrådt, jfr. § 25. Denne normalafgift på 25 pct. træder således for kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed i stedet for den almindelige indkomstskattepligt, der gælder for løbende udbetalinger fra andre pensionsordninger, hvorved bemærkes, at marginalskatten inden for proportionalitetsgrænsen er på 31-37 pct. alt efter hvilken kommune det drejer sig om.

I tilfælde af udbetaling eller disposition „i utide“ gælder samme synspunkter, som oven for er anført om éngangsudbetaling eller lignende fra en

pensionsordning med løbende ydelser. Der er derfor i sådanne tilfælde også for ordninger med kapitaludbetaling foreslået en afgiftssats på 35 pct., jfr. §§ 28 og 30-31. Den hidtidige sondring mellem forsikring og opsparing er hermed forladt, idet man ikke har fundet tilstrækkeligt grundlag for denne sondring.

Til §§ 25-26.

§ 25, nr. 1-4, indeholder en udtømmende opregning af de tilfælde, i hvilke der kan eller skal svares normalafgift med 25 pct. af kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed, når man ser bort fra overgangsreglerne i § 27.

Efter § 25, nr. 1, kan udbetaling imod indeholdelse af 25 pct. afgift ske efter arbejdstagerens fyldte 60. år eller efter den lavere pensionsalder, der måtte være fastsat med ligningsrådets godkendelse, og inden hans fyldte 70. år, respektive 1. policedag efter det fyldte 70. år. Inden for dette tidsrum er der således adgang til at vælge udbetaling mod 25 pct. afgift uden hensyn til, om den pågældendes ansættelsesforhold fortsat består. Som tidligere omtalt har man opgivet det hidtidige krav om, at der mellem arbejdsgiver og arbejdstager skal være aftalt båndlæggelse af pensionsmidlerne under hele ansættelsesforholdets beståen. Båndlæggelse saftaler af den art vil således fremtidig kun være et forhold parterne imellem, som er afgiftsreglerne uvedkommende. På den anden side er det dog fundet rimeligt, at afgiftsberigtigelse med normalsatsen på 25 pct., så vidt det er praktisk muligt, må søges begrænset til tilfælde, hvor udbetaling faktisk finder sted ved fratrædelse af stilling efter opnået pensionsalder. Det er derfor i § 26 foreskrevet, at afgiften skal beregnes af alle midler, som er opsamlet i kapitalforsikring og/eller opsparing i pensionsøjemed for den pågældende. De hidtidige skattebegunstigelser (indkomstskattefrit for indbetalinger og rentetilvækst m. v. samt formueskattefrit) vil herefter blive bragt samtidig til ophør for disse ordninger, jfr. herved forslaget § 37, hvorefter en ordning ikke længere behandles som pensionsordning, når afgiftspligt er indtrådt for *hele* den pågældende ordning. Afgiftsberigtigelse med 25 pct. bevirker med andre ord, at pensionsbegivenheden i skatte- og afgiftsmæssig henseende anses for indtrådt for samtlige pensionsmidler af denne kategori.

Afgiftsberigtigelse med 25 pct. kan dernæst efter § 25, nr. 2, ske i tilfælde af udbetaling til arbejdstageren efter indtruffen invaliditet. Betingelsen for udbetaling efter denne bestemmelse er til stede, hvis en forsikringssum som følge af invaliditeten er for-